

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Joas, Rex Juda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

gem vellent, an aliquem ex filiis Achab? Illi missis Legatis se quæcunque ille imperasset, facturos esse respondent. Scripsit ergo secundas litteras, iussitque interfici 70. filios. eorumque capita postridie ad se in Jezraël afferri; id quod Præfecti urbis ac Optimates illa adhuc nocte præstiterunt. Necdum cædium finis. In Jezraël perquisiti sunt, qui Achabum consanguinitate vel affinitate contingerent, omnesque interfecti. Inde in Samariam profectus deprehendit in via latitantes in pastoritia quadam domo quadraginta duos filios fratrum Ochoziæ, qui cum ipso Jerosolymis venerant ad salutandos filios Jorami; quos omnes, utpote ex Athalia descendentes occidit. Samariam ingressus percussit ibi quoque omnes, qui quoquo modo Achabum, & Jezabelem attingerent. Demum tragœdiam clausit cæde Pseudo-Prophetarum, & Sacrificulorum Baal. Hos omnes ex universo Israël sub pœna capitis convenire iussit sub specie solennis Sacrificii Baal. Convenerunt ad unum omnes, & repleta est domus Baal. Qui dum sollicitè omnia ad Sacrificium parant, octoginti milites in templum immittit, qui stricto ferro punctim, casimque omnes trucidarunt. Postremo Idola Baalis tum, comminuit, tum combussit, fana ac templa destruxit, ac in probrosissimos usus, latrinas scilicet publicas, convertit. Itaque Jehu delevit domum Achab, ac Baal de Israël. Boni omnes sperabant post extirpatum Baalis cultum fore, ut Rex Jehu sublati quoque ex Dan, & Bethel vitulis aureis integram pietatem Regno Israël tandem restitueret. Sed expectationem fefellit, eosque conservavit perversis & ipse politicorum consiliis deceptus, existimantium, Regnum Israël sine vitulis stare non posse.

4. Reg. 10.
2. Par. 22.
v. 8.

Jehu, Rex
Israel.

4. Reg. 10. v. 35.

Joas, Rex Juda.

UT primum Jerosolymam allatus est nuntius de occiso Ochozia, Mater ipsius Athalia sarrexit, & interfecit omne semen Regium. Neque tamen crudelis, & impia totam domum David extinxit. Nam durante filiorum Ochoziæ carnificina soror Ochoziæ, & Jojadæ summi Pontificis uxor Josabetha natu minimum filium *furata est de medio filiorum Regis*, absconditque infantulum cum nutrice sua. Athalia stirpe Regia, ut putabat,

Ab An. 3105.

Joadas Pontifex unicuique è Davidis stirpe fureculum servat.

4. Reg. 11

Sacra Veterum Temp. Histor.

Y

de-

2. Par. 22.
à v. 10.

deleta, tyrannidem occupat sex annis, quibus collapsum in Israele Baalis superstitionem omni ope fovit in Judæa, atque amplificavit, dum interim Joas in secreto domus Domini cubiculo singulari Jojadæ, & Josâberthæ curâ educatur.

Joas septennis Rex Judæe proclamatur.
4. Reg. 11.
à v. 4.
2. Par. 23.

Cùm Joas septimum ageret annum Jojadas, quam pridem animò versabat curam in rem deducere magno animo statuit. Vocavit ergo ad se quinque de Levitis centuriones viros strenuos. His ostendit puerum Joam, suâque de inauguratione Regis consilia communicat, adjurans eos, ut rem secretam teneant. Horum industria ex omnibus urbibus Juda convenere plurimi Levitæ in Templum Domini, quid rerum ageretur ignari. Constituto deinde die omnes lanceis, aliisque armis ex armamentario Templi de promptis Jojadas instruxit, portasque iis designavit, ubi consisterent ad omnem vim, si opus foret, propullandam. Jussit quoque armatos cingere totum atrium Levitarum in eoque erigi suggestum, è quo Rex puerulus undique ex omnibus atriis conspiceretur. Rebus sic ordinatis, ac presentibus Principibus familiarum jam antea rei consciis produxit Summus Sacerdos puerum, regiisque insignibus ornatum, unicum Davidicæ stirpis surculum Regem inunxit inter plausus populi per omnia Templi atria clamantis: *Vivat Rex*. Excita his vocibus Athalia è Regia accurrit, vidensque Regem stantem, & Principes, turmasque circa eum, omnemque populum gaudentem scidit vestimenta sua, clamavitque: *Conjuratio, conjuratio!* At jussu Summi Pontificis illico extra septa Templi per centuriones raptata prope regia equorum stabula interfecta est gladio; quod videns populus rediensque è Templo Domini irruit infanum Baalis, Sacerdotes ejus trucidavit, aras destruxit, simulacra contrivit, fanum ipsum à culmine dituit, ac solo æquavit. Rex verò cum insigni Principum ac Legionum comitatu in Palatium deductus *sedit super thronum Regium*, regnavitque deinceps quadraginta annis.

Jojadas adolescentem Regem ad omnem virtutem pietatemque instituit.

Jojadas sciens, quanti ad DEI gloriam, Regni que felicitatem momenti esset recta institutio Principis, adolescentem Regem ad omnem virtutem pietatemque informavit, eidem, ut par est credere Deuteronomium Legis explicando; qui etiam Sanctissimi Pontificis doctrinas, suæque meritis & amore Parentis monita sacutus est, *fecitque, quod bonum est coram Domino*

cunctis diebus Fojada Sacerdotis. Jehu interim, quod DEum cum vitulis aureis coleret, regnabat inglorius immò infelix. Rex enim Syriæ Hazaël non tantum populationibus vastavit Israël, sed eidem etiam Ramoth Galaad, & terras trans Jordanem sitas eripuit. 4. Reg. 8. v. 12. Id quod jam diu antè præviderat Elifæus, cum Damasci cum Hazaële tunc nondum Rege loqueretur, fierétque sciens, quæ factururus esset filiis Israel. Demum post viginti octo Regni annos *dormivit Jehu cum Patribus suis,* & regnavit Joachaz *filius ejus pro eo* Rex Israël undecimus.

In Judæa verò Rex totus erat in cultu DEI augendo. Sarta tecta Templi cum tempore hinc inde non leve vitium passa indigebant reparatione. Athalia quoque multis Templum ornamentis spoliârat, ut iis sanum Baalis ornaret. Igitur ut in statum pristinum splendorémque domus DEI restitueretur, Rex misit Levitas, qui per urbes, & oppida Judææ pro more colligerent pecuniam Lege Moysis ad usum tabernaculi ac postea Templi debitam; quod cum illi negligentius facerent, abrogata hac per Levitas pecuniam colligendi consuetudine nova constitutione voluit, ut in posterum subditi, cum alias ter per annum venirent in Templum Domini ipsi pretium afferrent à Moyse servo DEI constitutum: qua constitutione per Judæam promulgata Regis consilium probârunt, lætatiq; sunt cuncti Principes, & omnis populus, abiitque deinde constitutio in consuetudinem, quæ duravit usque ad tempora Christi. Itaque Jojadas præparavit arcam, seu Gazophylacium, aperuitque foramen desuper, posuitque eam juxta portam Domus Domini, per quam scilicet ex atrio Israëlitarum intratur in atrium Levitarum, breviq; tempore congregata est infinita pecunia; nam ii quidem, qui vigesimum annum impleverant, ex Lege dimidium sili quot annis pendere incipiebant: deinde multi ex voto, alii verò sponte offerebant donaria in Templi usum, inter quos fuit paupercula illa vidua, quam Dominus *Luca 21.* vidit mittentem æram minuta duo. Ex his ergo pecuniis restauravit Domum Domini, mercedem acceperunt artifices, cæsores lapidum, fabri & aris, ex reliqua pecuniarum parte facta sunt vasa Templi in ministerium, & ad holocausta, phialæ quoque, & cœtera vasa aurea, & argentea. Joachaz interim secutus est peccata Jeroboam colendo vitulos aureos, unde iratus est furor Domini contra Israël, & tradidit:

4. Reg. 12.
v. 1. 2. 3.
2. Par. 24.
v. 1. & 2. &
4. Reg. 10.
à v. 32.

Joachaz, Rex
Israel.

Joas cultum
DEI restituit,
& Templum
instaurat.
3. Reg. 12.
2. Par. 24.
& 4. Reg. 13.
à v. 1. ad 8.

eos in manu Hazaël Regis, & deinde Benadad Regum Syriæ; qui aded attriverunt Joachaz Regem, ut tantum ipsi superessent quinquaginta equites, decem currus, & decem millia pedum.

Jojadas moritur, & sepelitur in sepulchris Regum.

2. Par. 24.

v. 15. & 16.

Mortuo Jojada faciem

mutat Judæa,

& Joas in

prælio vulneratur.

4. Reg. 12.

à v. 17.

2. Par. 24.

à v. 17.

In Judæa denique senuit Jojada plenus dierum, & mortuus est, cum esset centum triginta annorum, sepultusque in civitate David cum Regibus; dignus profecto tanto honore, utpote de Rege, de Republica sacra & profana optimè meritis.

Mortuo Pontifice mutavit faciem Judæa Principum, auctorumque animi jam dudum pruriebant ad lucos repetendos, quos sub Joram, Ochozia, & Athalia frequentaverant. Verum vivente Jojada simulanda erat Religio. Postquam verò obiit, petierunt à Rege, liceret sibi lucos, & fana, quæ ipse Rex destruxerat, restituere: nec desisterunt, donec Rex precibus fatigatus, eorumque delinitus obsequiis sacrilegæ voluntati acquievit. Ergo *impii dereliquerunt Templum Domini DEI Patrum suorum, servièruntque lucis & sculptilibus.* Resisterunt Prophetæ, quos DEUS mittebat; hortati sunt, ut reverterentur ad Dominum; clamârunt contra Idololatriam à Rege toleratam, à Principibus, & populo frequentatam. *At illi protestantes audire noluerunt.* Zacharias præcipuè Jojadæ filius impietatem redarguebat; quod cum fortè in conspectu populi ardentius faceret, congregati adversus eum *miserunt lapides juxta Regis imperium in atrio Domus Domini,* atque inter Templum, & altare occiderunt. Itaque Dominus non ampliùs distulit iram super Judam, & Jerusalem, Syrique attrita jam Israël etiam Judæam invaserunt. Joas quidem eis obviam cum exercitu progressus est. At licet permodicus venisset numerus Syrorum, tamen *tradidit Dominus in manibus eorum infinitam multitudinem* interfectis cunctis Principibus populi, *ed quòd dereliquissent Dominum DEUM Patrum suorum.* Dùmque Hazaël parabat ipsam etiam Regiam urbem Jerosolymam obsidere, Joas, ut obsidionem redimeret, *collegit universum argentum,* quod inveniri potuit in thesauris *Templi Domini,* & in palatio Regis, misitque Regi Syriæ, & tunc primùm recessit ab Jerusalem. Joas verò ex acceptis in prælio vulneribus, aliisque accedentibus languoribus lecto affigitur: ubi divina judicicia agnoscens sine dubio præteritarum culparum pœnitentiã egerit, eamque fructuo-

tuosam; & Prophetæ, Rege annuente, aliique viri pii idololatrici exterminatâ pietatem pristinae dignitati restituerint; præferim eum cuncti Principes illi impii cultus restauratores Syrorum gladio occubuissent.

Interim Joachaz bello à Syriæ Regibus cunctis diebus suis pressus suadente sine dubio Elisæo *deprecatu* est faciem Domini, & *audivit eum Dominus; vidit enim angustiam Israël*, quia attriverat eos Rex Syriæ, & dedit Dominus salvatorem Israël, nempe filium ejus Joaz, qui Patre mortuo regnavit duodecimus Rex Israël. Contra Joas verò Regem Judæ, postquam languores ac cruciarus corporis ultra duos annos jam tolleraverat, *surrexerunt servi duo in ultionem sanguinis filii Jojada Sacerdotis, & occiderunt eum in lectulo suo, & mortuus est, sepultusque in civitate David, sed non in sepulchris Regum, fortassis ob pessimam infirmitatem*, ob quam olim etiam Joram hac funebri pompa caruit. Successit ei Amasias filius.

Joas in lectulo suo occiditur.

4. Reg. 12. à v. 20.

2. Par. 24. à v. 25.

4. Reg. 13. à v. 4. ad 10.

& 4. Reg. 13. à v. 22.

Joaz, Rex Israël.

Amasias, Rex Juda.

Amasias primis duodecim Regni annis partes boni ac pii Principis omnino impleverat: ita enim laudatur à Scriptura, ut tantum non Davidi æquiparetur, dum ait: *Fecit rectum coram Domino, verumtamen non ut David Pater ejus, verumtamen non in corde perfecto.*

Rex Joaz licet ambularet in viis Jeroboam, tamen DEO Regnum Israël, quod jam tum noluerat delere, miserante, aliquot annos à crudeli Syrorum vexatione respiravit, immo vires collegit, ut demum ipsosmet bello invaderet animatus ab Elisæo moriente. Magnus hic vir postquam tempore quinque Regum Israëlitarum, Achabi, Ochoziæ, Jorami, Jehu, & Joachaz prophetaisset, isto regnante demum ægrotabat infirmitate, qua & mortuus est. Cum apud hunc, uti apud cæteros Reges licet vitulorum cultores in magno pretio esset, Rex è palatio descendens decumbentem invisit in domo, quam habebat in Samaria, flevitque coram eo. Æger, ut Regem consolaretur, ei tres insignes contra Syros victorias pollicitus est per Symbolum emisarum sagittarum.

Ab An. 3145.

Amasias primis Regni annis bonus Princeps.

4. Reg. 14. à v. 1. ad 7.

2. Par. 25.

Elisæus moriens Joaz Regi victorias prædicit.

4. Reg. 13. à v. 14.